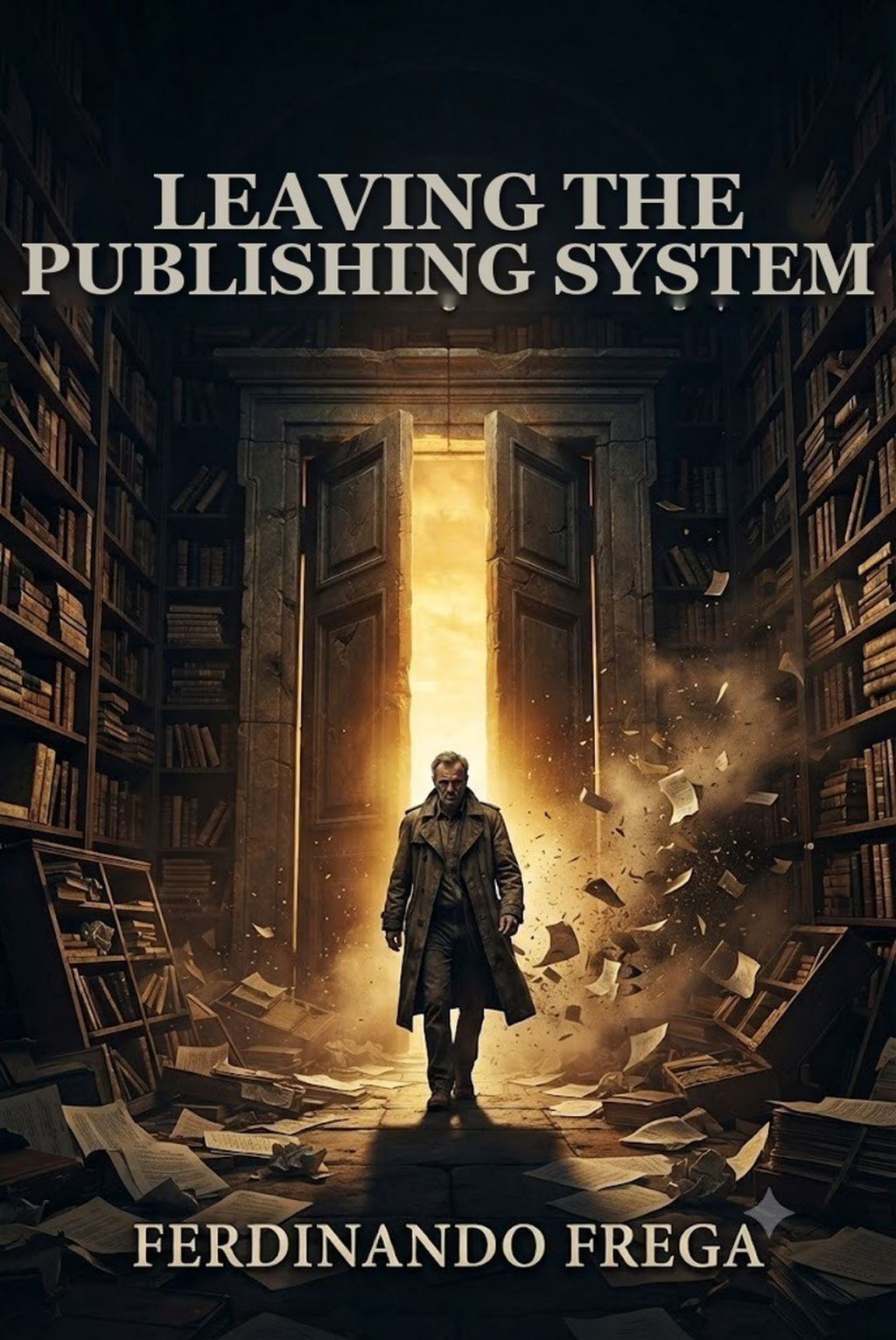
LEAVING THE PUBLISHING SYSTEM

FERDINANDO FREGA

DIE UITGEWERSTELSEL VERLAAT

Die negende bundel van die Roots & Memory-reeks: ’n kort dossier oor die algehele verlaat van die uitgewerstelsel — toegang sonder toestemming, vrye verspreiding, en die dissipline om te produseer sonder om te wag om gevind te word.

KOLOFON

Ferdinando Frega — Nando the Scribe — The Fifth Blade

Narratiewe pionier van die Gedragskode. Hy het ’n uitgewersekosisteem van een dollar rondom ’n enkele idee gebou: finansies het nie ’n geldprobleem nie. Dit het ’n gedragsprobleem.

Geredigeer en saamgestel binne die ONEDOLLAR-STORIES-ekosisteem. Digitale argitektuur: NAPLES-POST · NOASPECTTIME · ONEDOLLAR-STORIES. Eerste keer gepubliseer in 2026. Geset in ’n skoon, moderne tipografiese uitleg wat vir digitale lees geoptimaliseer is. Gepubliseer in die Verenigde State.

KOPIEREGKENNISGEWING

© 2026 Ferdinando Frega / Frega Editore. Gelisensieer onder CC BY-NC-ND 4.0.

VRYE TOEGANG

Redaksionele nota

Hierdie boek is gratis. Soos al die boeke wat Ferdinando Frega geskryf het. Nie as ’n strategie nie. Nie as ’n promosiegebaar nie. Nie as ’n markbesluit nie.

Gratis om een rede alleen: literatuur is ’n plesier, en lees het nie ’n prys nie.

Die geskrewe woord bly die enigste instrument wat idees kan oordra wat outonome gedagtes word — nie manipulasies nie, nie omskakelings nie, nie produkte wat vir verbruik ontwerp is nie.

Wanneer jy hierdie boek klaar gelees het, behoort wat in jou agterbly aan jou alleen. Niemand het dit daar geplaas nie. Jy het dit herken. Dit is die enigste transaksie wat hierdie werk vereis.

Ferdinando Frega — Nando the Scribe, Naples-Post, 2026

KRITIESE REDAKSIONEEL

Hierdie projek soek nie tradisionele lesers nie, maar kies eerder dié wat ’n struktuur kan dra sonder aanpassing of kompromie. Hier word die leser ’n drumpel — slegs toeganklik vir dié wat gereed is om die teks aan te pak sonder om gemak of toegewings te soek.

Die leser as drumpel

Die leser is ’n uitdaging aan teenwoordigheid, nie ’n kliënt of volgeling nie. Slegs dié wat die teks reguit in die oë kyk, kry

toegang; dit gaan oor oorlewing, nie elitisme nie. Die werk word gekies deur veerkragtigheid, nie voorkeur nie.

Weiering van die uitgewerstelsel

Die projek verwerp optimalisering vir aandag, emosionele hefboomwerking, algoritmiese sigbaarheid en markgedrewe vereenvoudiging. Dit jaag nie neigings na nie, pas nie by bemarkingslogika aan nie, en soek nie ’n plek binne die ritmes van die bedryf nie. Dit bestaan buite die swaartekrag van die stelsel, en werk op sy eie as en teen sy eie pas.

Die lyn tussen goed en kwaad

Die teks trek ’n skerp grens: dié wat weet hulle kan skade aanrig en bewustelik kies om dit nie te doen nie, teenoor dié wat agter ’n fasade van goedheid skuil om verantwoordelikheid te ontwyk.

Goedheid vereis teenwoordigheid en bly dikwels onsigbaar; die kwaad pas aan, regverdig homself en smelt saam met die omgewing. Die projek ontbloot hierdie asimmetrie sonder moralisme, bloot deur dit te benoem.

Om die stelsel te verlaat as ’n doelbewuste daad

Om die uitgewerstelsel te verlaat gaan oor posisionering, nie rebellie nie. Die stelsel beloon konformiteit, dus beteken wegstap om onafhanklik te bou, sonder om goedkeuring te soek. Outonomie kos iets, en die projek aanvaar dié prys gewillig.

VOORWOORD

Hierdie boek begin nie. Dit open ’n posisie.

The Exit Dossier is nie geskryf om deur almal gelees te word nie. Dit is nie ’n uitlokking nie — dit is ’n strukturele feit. Elke stelsel van verspreiding, klassifikasie en aanbeveling is gebou op die aanname dat ’n teks gevind wil word. Hierdie een wil nie. Dit stel homself bloot en wag.

Wat volg, is ’n dossier oor uittrede — nie as rebellie nie, nie as mislukking nie, maar as doelbewuste posisionering. Agttien jaar binne een van die mees gedissiplineerde korporatiewe stelsels ter wêreld het bo alles een ding geleer: die prys om binne ’n struktuur te bly wat nie pas nie, word nie in een slag betaal nie. Dit word stadig betaal, in paaiemente, totdat daar niks oor is om te verruil nie.

Die uitgewerstelsel is nie anders nie. Dit werk presies soos dit ontwerp is. Hierdie teks bou buite dit — sonder toestemming, sonder onderskrywing, sonder verskoning.

As die struktuur hier by jou weerklank vind, word dit joune. As dit nie doen nie, gaan niks verlore nie. Die struktuur bly.

Ferdinando Frega

TOEGANG

Hierdie boek word onder vrye toegang versprei. Geen aankoop nodig nie. Geen registrasie nie. Geen omskakelingstregter nie. Die gebaar van toegang is die gebaar van verspreiding — dit is dieselfde daad.

Waar ’n simboliese prys van 1 USD op verspreidingsplatforms verskyn, dien dit as ’n drumpelmerker — nie ’n transaksie nie. Dit dui aan dat wat daaragter lê, gewig het. Die koste is nie die punt nie. Die oorsteek is.

Hierdie werk is deel van die Gillette Narrative-biblioteek — ’n digitale argief met vrye toegang wat rondom twee kanale gebou is: die Gillette-kanaal (korporatiewe en professionele narratief) en die Narrative-kanaal (outobiografiese en filosofiese werk).

GILLETTE THE EXIT DOSSIER

Instruksies om die uitgewerstelsel te verlaat

Hierdie teks soek nie lesers nie. Dit filtreer hulle.

Dit is nie ’n boek wat ontwerp is om te oorreed, te troos of te vermaak nie. Dit is ’n toegangspunt.

Jy is nie hier om oortuig te word nie. Jy is hier om te besluit of jy binne ’n struktuur kan staan wat nie na jou toe buig nie.

Niks hier pas by verwagtinge aan nie. Niks hier soek goedkeuring nie. As jy troos nodig het, is dit nie vir jou nie. As jy behoort nodig het, is dit nie vir jou nie. As jy bevestiging nodig het, is dit nie vir jou nie.

Toegang hang af van belyning, nie van vriendelikheid nie. Óf jy herken die struktuur, óf nie. Daar is geen oorreding nie.

Hierdie projek jaag nie lesers na nie. Dit stel homself bloot. Dié wat binnekom, doen dit omdat hulle die gewig kan dra.

DIE LESER IS ’N DRUMPEL

Die leser is nie ’n kliënt nie. Die leser is nie ’n gehoor nie. Die leser is ’n drumpel.

’n Drumpel applous nie. ’n Drumpel onderhandel nie. Dit gaan óf oop óf bly toe.

Jy lees nie om saam te stem nie. Jy lees om te konfronteer. As iets in jou beweeg, het die teks sy werk gedoen. As niks beweeg nie, was die teks nooit vir jou bedoel nie.

Dit is nie uitsluiting nie. Dit is presisie. ’n Struktuur wat by almal aanpas, kan nie ’n struktuur bly nie. ’n Struktuur wat samehangend bly, kies.

Seleksie is nie arrogansie nie. Dit is oorlewing.

DIT IS NIE ’N PUBLIKASIE NIE

Hierdie werk behoort nie tot die tradisionele uitgewersekosisteem nie. Dit is nie vir algoritmes geoptimaliseer nie, nie vir aandag ontwerp nie, en nie op redaksionele standaarde toegesny nie.

Daar is geen bekendstellingsveldtogte nie. Geen promosiechoreografie nie. Geen institusionele onderskrywings nie.

Die struktuur vra nie toestemming om te bestaan nie. Tekste verskyn wanneer hulle gereed is. Nie wanneer die mark dit eis nie. Die ritme van die bedryf bepaal nie die spoed nie.

Stilte is nie ’n strategie nie. Stilte is nie ’n toestand nie.

As jy na neigings soek, sal jy hulle nie hier vind nie. As jy na samehang soek, sal jy.

WAT HIERDIE PROJEK WEIER

Hierdie projek weier: optimalisering vir aandag, vereenvoudiging vir toeganklikheid, emosionele manipulasie, intellektuele versiering, algoritmiese afhanklikheid.

Dit weier applous. Dit weier dringendheid. Dit weier die logika van oorreding.

Hierdie werk belowe nie transformasie nie. Dit belowe nie verbetering nie. Dit belowe nie behoort nie. Dit bied struktuur.

Die struktuur pas nie by die leser aan nie. Die leser rig hom na die struktuur.

DIE LYN

Daar is ’n oomblik wanneer verwarring nie meer moontlik is nie.

Aan die een kant staan dié wat weet hulle is in staat tot skade en kies om nie daarvolgens op te tree nie. Aan die ander kant staan dié wat hulself goed noem om glad nie te hoef te kies nie.

Dit is die lyn.

Die goeie kom nie outomaties nie. Dit vereis teenwoordigheid. Dit vereis selfbeheersing. Dit vereis verlies. Die goeie kry selde applous. Dit is dikwels onsigbaar. Dit is ’n besluit wat geneem word wanneer niemand kyk nie.

Daarteenoor ontstaan die kwaad vanself, sonder dat dit geroep word. Dit pas aan. Dit regverdig homself. Dit smelt saam met die normale. Die kwaad skree nie. Die kwaad verduidelik. Dit sê: “Nou is nie die tyd nie.” “Dit is nie my verantwoordelikheid nie.” “Dis hoe dinge werk.”

MISLUKKING ONDERRIG NIE

Mense idealiseer dikwels mislukking. Dit is voorgehou as ’n vordering. As ’n les. As ’n noodsaaklike stap na sukses.

Maar mislukking leer nie. Mislukking ontbloot. Dit ontbloot voorbereiding. Dit ontbloot illusie. Dit ontbloot die afstand tussen persepsie en werklikheid.

Pyn bring nie wysheid voort nie. Nadenke doen dit. Verlies bring nie helderheid voort nie. Struktuur doen dit.

Jy kan duisend keer misluk en niks leer nie. Jy kan een keer slaag en alles verstaan.

Mislukking is nie edel nie. Mislukking is neutraal. Wat jy daarna doen, is die enigste veranderlike.

UITTREDE IS ’N POSISIE

Om die stelsel te verlaat is nie ’n daad van rebellie nie. Dit is ’n posisie.

Die uitgewerstelsel is nie stukkend nie. Dit werk presies soos dit ontwerp is. Dit beloon voorspelbaarheid. Dit beloon gehoorsaamheid. Dit beloon belyning met bestaande narratiewe. Dit beloon nie outonomie nie.

As jy jou perfek aanpas, mag jy binnekom. As jy ongeskonde bly, sal jy buite bly.

Die probleem is nie toegang nie. Die probleem is koste. Elke stelsel het ’n prys. Die meeste skrywers betaal dit stadig. So stadig dat hulle dit nie agterkom nie.

Uittrede is nie verdwyn nie. Uittrede is bou sonder toestemming. Publiseer sonder onderskrywing. Staan sonder applous.

Die mark mag jou ignoreer. Algoritmes mag jou nie voorrang gee nie. Instellings mag jou nie erken nie. Niks hiervan verander die argitektuur nie.

Óf jy bou binne hulle struktuur óf buite dit. Albei is wettig. Maar hulle is nie dieselfde nie.

WAT HIERDIE WERK BIED

Hierdie werk veg nie teen die wêreld nie. Dit probeer dit nie regstel nie. Dit bied iets eenvoudigers.

Struktuur. ’n Plek waar oor samehang nie onderhandel word nie. Waar woorde nie vir goedkeuring geoptimaliseer word nie. Waar stilte nog waarde het.

Daar word nie van jou gevra om saam te stem nie. Daar word nie van jou gevra om te behoort nie. Jy word uitgenooi om te dink.

As die struktuur by jou weerklank vind, word dit joune. As dit nie doen nie, gaan niks verlore nie. Die struktuur bly.

SLOT

Instruksies om die uitgewerstelsel te verlaat

Dit is nie ’n boek wat lesers soek nie. Dit sê so van die eerste reël af — en bedoel dit.

Wat Ferdinando Frega in Gillette The Exit Dossier bou, is nie ’n manifes in die gewone sin nie. Dit is ’n strukturele verklaring: ’n teks wat filtreer eerder as oorreed, wat kies eerder as verlei. In ’n uitgewerslandskap wat versadig is met boeke wat ontwerp is om te troos, om te skakel en om vas te hou, doen hierdie werk die teenoorgestelde. Dit stel homself bloot en wag.

Die argitektuur is doelbewus. Elke afdeling werk as ’n drumpel — Die leser is ’n drumpel, Wat hierdie projek weier, Die lyn, Uittrede is ’n posisie — en die kumulatiewe effek is nie argument nie, maar druk. Die leser word nie deur ’n tesis gelei nie. Die leser word binne ’n struktuur geplaas en gelaat om self te bepaal of hy die gewig daarvan kan dra.

Die prosa is presies sonder om koud te wees. Frega skryf in kort, stellige eenhede wat opstapel soos lemhale — elkeen skoon, elkeen finaal. Daar is geen retoriese versiering nie, geen emosionele hefboom nie, geen poging om by enige bestaande literêre tradisie te behoort nie. Die weiering is volkome en deurgaans konsekwent.

Die lyn is die afdeling wat die diepste sny. Die onderskeid tussen dié wat weet hulle is in staat tot skade en bewustelik anders kies, en dié wat hulself goed noem om glad nie te hoef te kies nie — dit is nie filosofie nie. Dit is anatomie. Frega

benoem ’n morele argitektuur wat die meeste skryfwerk doelbewus vermy, en hy doen dit sonder moralisme, sonder oordeel en sonder genade.

Mislukking onderrig nie is die mees ondermynende gedeelte. In ’n kultuur wat mislukking as ’n oorgangsrite gekanoniseer het, takel Frega die mitologie sonder nostalgie af. Mislukking is neutraal. Nadenke is die veranderlike. Die onderskeid is eenvoudig, struktureel en byna onmoontlik om teen te argumenteer.

Die swakheid — as ’n mens dit moet vind — is ook die boek se sterkte: dit maak geen toegewings nie. Lesers wat oriëntasie, narratiewe boë of oplossing soek, sal dit nie hier vind nie. Die struktuur buig nie. Dit is ’n doelbewuste keuse, nie ’n versuim nie. Maar dit beperk die boek se bereik tot dié wat reeds geposisioneer is om dit te ontvang — wat natuurlik presies die punt is.

Gillette The Exit Dossier is die skaarsste soort teks: een wat presies weet wat dit is, weier om enigiets anders te wees, en vir geeneen van die twee verskoning vra nie.

Dié wat die struktuur herken, sal binnekom. Dié wat dit nie herken nie, sal aanbeweeg. Albei uitkomste is voorsien.

Kritiek deur die Redaksie — Naples-Post, 2026

Ferdinando Frega